

Útinapló – erdélyi körutazás - Határtalanul! pályázat

2024.05.24-05.28

1. nap

Május 24-én már 6 óra körül az iskola előtt gyülekeztünk, hogy Erdélybe induljunk a Határtalanul program keretében. A 7. és 8. osztály, négy hatodikos diáktársunkkal kiegészülve, továbbá négy tanárunk kíséretében indult útnak.



Néhány rövid pihenő után átléptük az országhatárt, majd meg sem álltunk **Nagyváradig**. Végre kiszállhattunk a buszból, már kíváncsiak voltunk az első látnivalóra.

Igyekeztünk a Székesegyházba, hiszen igen meleg is lett addigra. Megcsodáltuk a barokk építészet remekművét, majd szabadon fedezhettük fel a templomot. Mindenki talált valami szépséget, megjegyeznivalót, amit a látogatás után megosztott a többiekkel.



A kincstárban szépséges szép egyházi kegytárgyakat, ruhákat láttunk, de rengeteg korábban élt egyházi személyről is találtunk képeket. Örömmel ismertük fel Szent László hermáját, ezt már egy korábbi magyarországi utunkon láttuk, Győrben. Szent László hermája egy fej-ereklyetartó, amely I. László magyar király koponyájának egy darabját tartalmazza és a magyarság, valamint a magyar katolicizmus egyik legfontosabb történelmi ereklyéje.



A nagyváradi vár éppen felújítás alatt áll, így csak elképzelhettük, milyen lehetett fénykorában ez a pentatlon formájú hatalmas építmény.

Király-hágó volt a következő állomásunk, Erdély kapuja, ahová kacskaringós, szerpentineen jutottunk fel. Ennek a helynek nemcsak gazdasági, hanem kulturális szerepe is nagy, hiszen kapcsolatot teremt a Partium és a történelmi Erdély között. A harsogóan zöld, ezerszínű tájban sokáig gyönyörködtünk, fényképezkedtünk. A nagy melegben még fagyizásra is jutott idő.



Már délután volt, amikor **Csucsára** kanyarodott be autóbuszunk. Ady Endre és Boncza Berta közös életének emlékhelyén megpróbáltuk elképzelni, hogyan élhetett itt az I. világháború idején a nagyszerű költő és felesége. A kisház elől láthatták a sebesültszállító vonatokat, amelyek a frontról szállították hazafelé a sérülteket



Még egy ortodox fatemplomot is láttunk a területen. A 18. századi épület eredetileg a Szilágy megyei Galponyán állt, és 1939-ben Veturia Goga, Octavian Goga özvegye, mint a terület örököse hozatta át a csucsai birtokra. Utóbb a templom körül apácakolostort létesített, amelyet a kommunista korszakban megszüntettek, és 1994-től működik újra.



Az aznapi kedvencünk **Bánffyhunяд** volt, a csodálatos kazettás fatemplom. Kiváló bemutatót hallottunk vezetőnktől. Vita nélkül mindenkinek egyaránt tetszettek a hímzésekkel gazdagon ellátott padok, énekeskönyvek és minden más talpalatnyi hely. Itt valamennyien feljegyeztünk a mindig nálunk élő füzetünkbe (ezt sokat használtuk) egy számunkra kedves feliratot.



Késő este volt már, mikor Válaszútra érkeztünk, szállásunkra a Kallós Zoltán kollégiumba.



2.nap

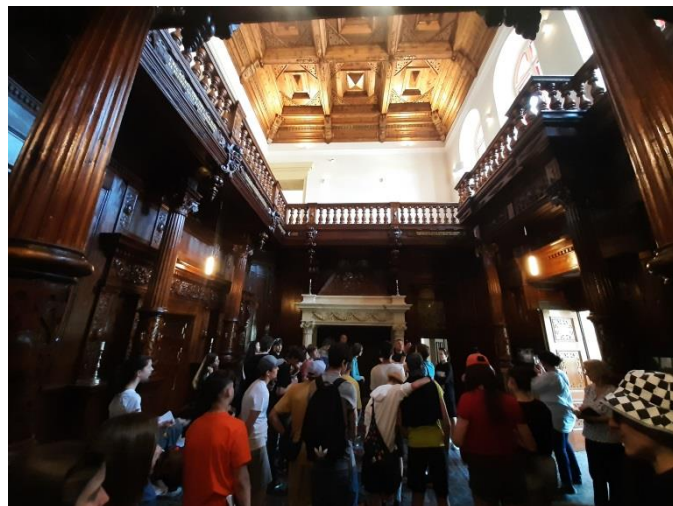
Kényelmes pihenésünk és a tartalmas reggeli után a **Kallós Zoltán Gyűjteményt** fedeztük fel. Vezetőnk a legérdekesebb dolgokra hívta fel figyelmünket. Megtudtuk, mit jelentenek a párnadíszítések, megismertük egy háztartás működését vagy az esküvői készülődés rejtjelmeit. Láttuk a táblát is az épület falán: a felújításban a magyar állam is jelentős részt vállalt.



A **gyümölcsöskert** bejárása másféle élmény volt. A dombtetőről itt is gyönyörű kilátás nyílt szerteszét.



A **Bánffy-kastély** bejárása egyik legszebb látnivalónk volt. A lépcsősorok, a szobrok, az erkélyek mindegyike remekmű volt. A legjobban mégis mindenkinek az előcsarnok tetszett.



A délelőtt további részét **Bonchidán** töltöttük a Bánffy-kastélyban. Csak rövid sétát tettünk a kastély udvarán, de így is elképzelhettünk, hogyan élhettek eleink.



Kolozsvár volt aznapi programunk utolsó állomása. Emlékezetes sétát tettünk a Házsongárdi temetőben, megálltunk Dsida Jenő, Kós Károly és Apáczai Csere János sírjánál is.



A Farkas utcai református templomban egy a templom történetéről mindent tudó néni mesélt nekünk izgalmas és érdekes dolgokat. A címergyűjtemény mellett az intarziás oltárt bámultuk tátott szájjal. Az asztallap közepén betétként Leonardo da Vinci híres Utolsó vacsorájának kőlapra felvitt másolata látható.



Rövidebb időt töltöttünk a Szent Mihály templomban, éppen egy erős zápor idején menekültünk oda. Később még a híres Mátyás-szobrot is megnéztük, melynek minden alakjáról hallottunk is idegenvezetőnkől.



Élményekkel teli nap után tértünk vissza Válaszútra.

3.nap

A délelőtt **Marosvécsen** telt, a Kemény család birtokán, a kastélyban. Nagy Kemény Géza, a terület örököse tartott egy terjedelmes kastélybejárást. A kissé megkopott épületben még sok munka lesz, de így is látható volt valahai szépségének nyoma.



Kemény Géza a család nehéz történetén túl az Erdélyi Helikon irodalmi körről beszélt. Itt kapcsolódtunk a 8. osztályos irodalmi tananyaghoz leginkább: Tamási Áron, Nyíró József, Márai Sándor, Kuncz Aladár. Láthattunk filmfelvételeket is a Kemény család életéből.



A kastély kertjében megkoszorúztuk Wass Albert sírját és az Erdélyi Helikon kör emlékasztalát is körbeálltuk.
Maroshévízen a vízesés pompájában gyönyörködtünk,



Szárhegyen pedig a kastély udvarán tettünk egy kisebb sétát, ott, ahol Bethlen Gábor, Erdély fejedelme töltötte gyermekkorát. A legfurcsább az volt, hogy a nők külön laktak a férfiaktól, még az egy családba tartozók is.



Leggazdagabb programú napunk délutánján még a **Békás-szoros** és a **Gyilkos-tó** várt ránk. Meghallgattuk a tó legendáját, és akadtak merészek, akik a kilátóba is felmentek. A szoros fölött tornyosuló, egyre szűkebb torkán lefelé haladva a kicsinység érzését is megtapasztaltuk. Nem is igen hangoskodott senki. Felfelé tekintve még megláthattuk az Oltárkő és a kereszt méltóságát is.



Gyergyószentmiklóson egy háromcsillagos szállodában éjszakáztunk, ez is nagy élmény volt.

Talán ezt a napot vártuk legjobban: **Csíksomlyót**. A helyszínen a Nagy István Művészeti Középiskola diákjai vártak minket. Útközben megkóstoltuk a csíki borvizet is. Hamar oldódott a kezdeti tartózkodás. Amint a Barátok feredőjéhez értünk nagy népdaléneklésbe fogott a vendéglátó osztály, gyönyörű hangokat hallottunk. Mi is próbálkoztunk, de ezt a versenyt bizony Ők nyerték.



Felkaptattunk a csíksomlyói hegyre is, bár akadtak aggodalmaskodó hangok holmi medvékről. Mi egyet sem láttunk (szerencsére), igaz hatalmas hanggal ment a két osztály közti labdázás. A találkozó végén sok cím cserélt gazdát, remélve, hogy legalább a netes csatornákon folytatódik a beszélgetés majd.



A templomhoz visszatérve együtt imádkoztunk a templomban az osztályokért, leróttuk kegyeletünket a Szűz Mária szobornál, majd elbúcsúztunk egymástól.



Korondon a szépséges cserepek közül válogattunk, Farkaslakán pedig Tamási Áron sírját koszorúztuk meg.



Szejkefürdőn a kissé már megfáradt társaság, a székelykapukat csodálhatta meg és Orbán Balázs síremlékét koszorúzta meg.



A nap azonban még mindig tartogatott meglepetéseket, Székelyudvarhelyen a szoborparkban tekinthettük át a magyar történelem legnagyobb alakjait.



Zetelakán nagy örömünkre kiderült, hogy családoknál kaptunk helyet. Finomságokkal vártak minket. Ki jó beszélgetéssel, ki pihenéssel töltötte az időt, de az biztos, hogy mindenki jól aludt aznap.

5. nap

Segesvár. Valamennyien a csata helyére emlékszünk, pedig a vár is élményeket tartogatott számunkra, pl. az Óratornyot vagy a mesterségek kapuit. A 175 fokok Diáklépcsőn felszuszogtunk a vár legmagasabb pontjára, csodás fotókat készítettünk. Természetesen a kissé furcsa Petőfi-szobrot is megtekintettük.





Hatalmas élménycsomaggal indultunk hazafelé, ahová épen, derűsen, sokat gazdagodva érkeztünk meg az esti órákban.

Nagyon szépen köszönjük a program minden szervezőjének az utazást, sofőrünknek, Zsoltnak, hogy mindig biztonságban érezhettük magunkat, idegenvezetőnknek, Tibornak az érdekes információkat, Igazgató úrnak a szervezést, a történelmi áttekintést és tanárainknak a földrajzi, zenei, irodalmi, kultúrtörténeti ismereteket.

Ezen az 5 napon egy percre sem unatkozott senki.

Budapest, 2024. május 24-28.